

[Undervisningsministeren]

tagen til elever og læreres deltagelse i eksaminer fastsat af direktoratet.

Lærerrådets kompetence efter denne bestemmelse er naturligvis begrænset af, at eleverne i perioden efter undervisningens ophør og indtil sommerferien skal være beskæftiget med relevant pædagogisk arbejde. På rektormødet i december 1980 præciserede undervisningsdirektøren dette.

Ministeriet har dog på baggrund af to konkrete sager i foråret 1981 om antallet af årsprøver i 1. og 2. gymnasieklasse under overvejelse at indskærpe, at eleverne skal være beskæftiget med relevant pædagogisk arbejde i hele eksamensperioden. Man overvejer endvidere, om man skal pålægge skolerne, at fastsættelsen af klassernes arbejde i eksamensperioden skal ske inden en nærmere fastsat dato.

Spm. nr. 1127

Til *arbejdsministeren* (18/6 81) af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at hindre, at reguleringen af arbejdsløshedsgængerne presser lønudviklingen i vejret og dermed også hæmmer beskæftigelsen?«

Begrundelse

Det fremgår af oplysninger i dagspressen den 18. juni, at reguleringen af dagpengene pr. 1. oktober bliver på ca. 10 pct. svarende til godt 4 kr. mere i timen til ledige på højeste dagpengesats. Den store stigning indebærer mulighed for et nyt stærkt lønpres, og dette vil yderligere forværre virksomhedernes konkurrenceevne og dermed påvirke samfundsøkonomien i negativ retning. Det må derfor være regeringens opgave at sikre, at reguleringen pr. oktober ikke forværrer den i forvejen alvorlige situation.

Besvarelse (20/6 81):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Reguleringen af den maksimale dagpengesats er senest ændret i december 1980 med henblik på at opnå en større samtidighed med lønudviklingen på det private arbejdsmarked.

Det skønnes, at den maksimale dagpengesats på grundlag af den nye regulering pr. 1.

oktober 1981 vil stige fra 274 til 303 kr., dvs. en stigning på knap 11 pct. hovedsagelig som følge af den nye taktreguleringsmekanisme. Dette svarer til, hvad man skønnede ved lovforslagets fremsættelse i efteråret 1980.

Udviklingen i den maksimale dagpengesats i de seneste år har været langsommere end den gennemsnitlige lønudvikling. Således er dagpengesatsen i 1980 steget godt 2 pct. mindre end den gennemsnitlige lønudvikling og i 1981 skønsmæssigt 3 pct. mindre.

Jeg kan naturligvis ikke afvise, at der er en sammenhæng mellem dagpengesatsens størrelse og lønudviklingen. Jeg mener dog ikke, at der eksisterer materiale, der dokumenterer den i spørgsmålet postulerede sammenhæng. I den forbindelse skal man være opmærksom på, at den andel af de ledige, og det vil formentlig sige omkring halvdelen, hvis hidtidige arbejdsfortjeneste ligger omkring eller under den maksimale dagpengesats, pr. 1. oktober kun opnår dyrtidsregulering af deres dagpenge. For den anden halvdel, hvis arbejdsfortjeneste ligger mindst 10 pct. over maksimumsatsen, vil »konkurrenceforholdet« mellem dagpenge og lønindkomst næppe være relevant for mange.

Hertil kommer, at selv hvis dagpengereguleringen skulle medføre et vist lønpres, er det langt fra givet, at dette pres vil resultere i lønstigninger. Dette kræver nemlig, at arbejdsgiverne giver efter for presset. Da der på arbejdsmarkedet er et meget stort overudbud af arbejdskraft, der giver sig udtryk i en markant og bredt sammensat ledighed, forekommer dette ikke særlig sandsynligt. Tager man endvidere i betragtning, at der på langt den overvejende del af arbejdsmarkedet er indgået overenskomster i foråret 1981, der indebærer, at muligheden for at kræve lønforhandlinger i efteråret er begrænset, forekommer det mig usandsynligt, at reguleringen pr. 1. oktober indebærer noget »nyt stærkt lønpres«.

Endelig kan den forestående taktregulering ikke ses isoleret. Mens reguleringen pr. 1. oktober 1981 vil medføre en stigning i forholdet mellem den maksimale dagpengesats og gennemsnitslønnen fra ca. 76 til ca. 80 pct., vil der skønsmæssigt ske et fald til ca. 78 pct. pr. 1. april 1982, hvor der alene foretages en dyrtidsregulering.

Spm. nr. 1128